

Mijn moederspraak

tekst: Klaus Groth (1819 - 1899)

vertaling: Julius Sabbe (1846 - 1910)

muziek: Peter Benoit (1834 - 1901)

innig (♩ = 74) *p*

Mijn moe - der - spraak, mij lief als geen, diep roert m'uw zoet ge -

luid. Waar' ook mijn hart als staal en steen, gij dreeft de trots er - uit! —

2

Gij buigt mijn stij - ve nek zo licht, als moe - der aan heur

hart. — Uw vlei - en streelt mij 't aan - ge - zicht en stil is al - le

terughouden *a tempo*

smart. — Ik voel mij nog een dar - tel kind: geen bo - ze we - reld

vertragen

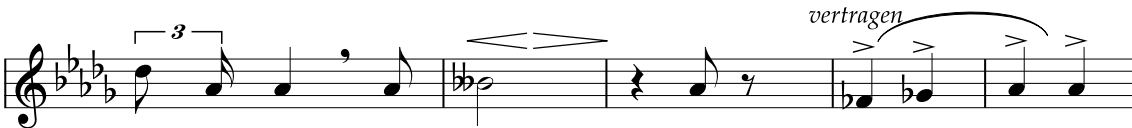
meer! Gij koost mij als een voor - jaars - wind: daar bloeit de vreug - de

2 *iets langzamer*

weer! — Mijn oud - je zegt mij nog: "Kom - aan" en

vertragen

vouwt mijn hand, "Uw beè!" En "On - ze Va - der"

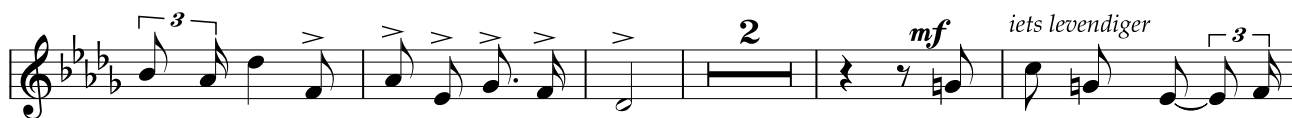
langzaam *a tempo*

vang ik aan, lijk ik wel — vroe - ger deé. — Dat

voel ik diep, dat wordt ver-staan; zo spreekt ons har-ten - bloed. En he-mel-vre - de

waait mij aan en weer is al - les goed! Mijn moe-der-spraak, - zo

rein — en recht, gij tolk van 't ou - de diet! — Als bloot — een mond "Mijn

va - der" zegt, dat klinkt me als en-g'len - lied! — Zo heer-lijk streelt me

geen ge-zang. Zo kweelt geen nach - te - gaal! — En tra-nen vloeï - en

langs mijn wang, ge - lijk — de beek — ten daal.